

Czyże dnia, 01.10.2018 r.

GG.6140.9.2018

APEL

Wójt Gminy Czyże apeluje do wszystkich rolników o zachowanie szczególnej ostrożności oraz niepozostawiania bydła na noc na pastwiskach, w związku z coraz częstszymi przypadkami zagryzienia zwierząt gospodarskich przez wilki.

Osobom, których zwierzęta zostały zagryzione, mogą liczyć na odszkodowanie z budżetu państwa, jednak tym, którzy pozostawiają bydło na pastwisku nocą, odszkodowanie nie przysługuje.

Zgodnie z art. 126 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. O ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2018 r. Poz 1614) **Skarb Państwa odpowiada za szkody wyrządzone przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową między innymi przez wilki.**

1. O powstałej szkodzie należy niezwłocznie zawiadomić Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, który dokonuje oględzin i szacowania szkód oraz ustala wysokość odszkodowania i jego wypłaty.
2. Poszkodowany ma obowiązek wykazania, że szkodę wyrządziły wilki. Ponadto należy pamiętać o kilku zasadach takich jak:
 - nie należy uprzątać zagryzonego zwierzęcia przed przybyciem osób dokonujących oględzin,
 - należy zabezpieczyć wszelkie ślady zdarzenia,
 - należy wykonać w miarę możliwości, dokumentację fotograficzną zagryzonego zwierzęcia i innych śladów w obrębie miejsca zdarzenia (tropy, ślady przeciągania ofiar, kał), a także samo miejsce zdarzenia i stosowane zabezpieczenia np. ogrodzenie.
 - powstałe szkody należy również zgłosić do lekarza weterynarii, który może stwierdzić przyczyny zgonu poszkodowanego zwierzęcia, sporządzić opis stanu zwłok oraz określić inne cenne informacje ułatwiające prawidłowe rozpatrzenie wniosku o odszkodowanie
3. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli szkoda wyrządzona przez wilki powstała od zachodu do wschodu słońca, a zwierzęta pozostawały bez bezpośredniej opieki. W sprawach spornych dotyczących wysokości odszkodowań za szkody wyrządzone m.in. przez wilki orzekają sądy powszechne.
4. Poszkodowany powinien złożyć wniosek o odszkodowanie wraz z niezbędnymi załącznikami wymienionymi we wniosku. Odszkodowanie obejmuje cenę rynkową zabitego zwierzęcia, koszty utylizacji padliny i jej transportu do najbliższego przedsiębiorstwa zajmującego się utylizacją padliny, koszt wizyty lekarza weterynarii stwierdzającego padnięcie zwierzęcia oraz koszty leczenia, na podstawie przedłożonych rachunków.

Wniosek o odszkodowanie za szkody wyrządzone przez wilki można pobrać w Urzędzie Gminy Czyże w pok. 14 oraz ze strony internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku pod adresem: <http://bip.bialystok.rdos.gov.pl/wyplata-odszkodowan-za-szkody>.

Białystok, dnia 01 października 2018 r.

WPN.681.4.34.2018.AP

Wg rozdzielnika

W związku z nasilającym się problem dotyczącym szkód wyrządzanych przez wilki na terenie Państwa gminy, poniżej przekazujemy wytyczne Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na temat działań mających na celu zwiększenie akceptacji wilka i jednocześnie prosimy o rozpropagowanie ich wśród mieszkańców Państwa gminy.

Wilk, choć jest drapieżnikiem, który z racji swoich uwarunkowań (rozmiar, uzębienie, szybkość) z reguły boi się ludzi i unika z nimi kontaktu, z natury jest zwierzęciem płochliwym. Spotkania na linii człowiek - wilk mają więc charakter incydentalny i nie mogą być podstawą do podsycania negatywnych emocji lokalnych społeczności, czy podejmowania pochopnych działań zmierzających np. do eliminacji osobników w sytuacjach kiedy nie jest to zasadne. Oczywiście wszystkie niebezpieczne zdarzenia z udziałem wilków winny wymagać wyjaśnienia, a przede wszystkim natychmiastowej i zdecydowanej reakcji.

W kontekście podejmowania działań w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa publicznego należy stanowczo podkreślić, iż zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, z późn. zm.) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. Potrzeby te obejmują również sprawy związane z bezpieczeństwem obywateli, dlatego też zapewnienie bezpieczeństwa lokalnej społeczności spoczywa w głównej mierze na tym organie.

Należy również zauważyć, że na podstawie ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1401 z późn. zm.) stworzono w Polsce system zarządzania kryzysowego, który działa na każdym szczeblu działania administracji publicznej poczynając od szczebla centralnego poprzez wojewódzki, powiatowy, a na szczeblu gminnym kończąc. Kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie gminy należy do wójta (burmistrza, prezydenta). Biorąc powyższe pod uwagę należy podkreślić, że zapewnienie bezpieczeństwa ludności lokalnej należy do zadań własnych gminy, nie zaś do resortu środowiska.

Naturalnymi ofiarami wilka są dzikie zwierzęta kopytne. W warunkach mozaiki lasów i pastwisk wilki zabijają również zwierzęta hodowlane, szczególnie owce, krowy i kozy, w świetle dostępnych badań nie jest to jednak istotny element (ok. 2%) ich diety

(Śmietana i Klimek 1995, Jędrzejewski i in. 2002a, Nowak i in. 2005, Gula 2008a). Wykazano przy tym, że ataki wilków na zwierzęta gospodarskie mają charakter oportunistyczny. Wynikają one z faktu występowania pastwisk i zwierząt gospodarskich w obrębie terytoriów wilków. Mimo to nie ulega wątpliwości, że lokalnie szkody wyrządzane przez wilki w pogłowie zwierząt gospodarskich mogą narażać hodowcom pewnych trudności.

Analizując problem szkód wyrządzanych m.in. przez wilka należy podkreślić, że podstawową formą ochrony dobytku przed szkodami wyrządzanymi przez te zwierzęta jest jego zabezpieczenie. Trybunał Konstytucyjny w swoim wyroku z 28 września 2015 r. (sygn. akt K 20/14) stwierdził, iż "Obowiązkiem właściciela jest dbałość o swój majątek i podejmowanie starań w celu jego ochrony. Właściciel lub użytkownik mienia przewidując możliwość wyrządzenia szkody przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową, w pierwszej kolejności sam powinien podjąć stosowne czynności, zmierzające do uniknięcia szkody lub zminimalizowania jej rozmiarów."

Dostępne są także publikacje zawierające informacje na temat sposobów zabezpieczania przed szkodami wyrządzanymi przez wilka - Stowarzyszenie dla Natury „Wilk” opracowało „Poradnik ochrony zwierząt hodowlanych przed wilkami” (S.Nowak, R. W. Mysłajek) – wersja elektroniczna dostępna jest pod adresem internetowym: http://www.polskiwilk.org.pl/download/2016_Poradnik_ochr_zwierz_hod.pdf

Jednocześnie należy podkreślić, iż na podstawie art. 126 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1614) poszkodowani mogą współdziałać z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska lub dyrektorem parku narodowego (na terenie parku narodowego) w zakresie sposobów zabezpieczania przed szkodami powodowanymi przez m.in. wilki. Współdziałanie realizowane jest na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych między regionalnym dyrektorem ochrony środowiska lub dyrektorem parku narodowego, a osobą zainteresowaną uzyskaniem takiej pomocy.

Zgodnie z art. 126 ustawy o ochronie przyrody Skarb Państwa odpowiada za szkody wyrządzone przez m.in. wilki. Na wniosek poszkodowanego wypłacane są odszkodowania za szkody wyrządzone przez ten gatunek przez właściwego miejscowo regionalnego dyrektora ochrony środowiska (lub na terenie parku narodowego przez dyrektora tego parku). Procedura wypłacania odszkodowań została uregulowana w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 8 lutego 2018 r. w sprawie szacowania szkód wyrządzonych przez niektóre gatunki zwierząt objęte ochroną gatunkową (Dz. U. poz. 645). Wzór formularza wniosku znajduje się na

stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku <http://bip.bialystok.rdos.gov.pl/wyplata-odszkodowan-za-szkody>.

Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody istnieje również możliwość uzyskania zezwolenia na odstępstwo od zakazów wobec osobników tego gatunku, w celu wyeliminowania powodowanego zagrożenia – np. na umyślne płoszenie czy zabijanie.

W zakresie umyślnego płoszenia zezwolenia wydawane są przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, zaś w zakresie umyślnego zabijania przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska a w przypadku gdy czynności mają być wykonane na terenie parku narodowego przez Ministra Środowiska. Zezwolenia takie mogą być wydawane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli wnioskowane działania nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony gatunków chronionych oraz przy spełnieniu jednej z przesłanek indywidualnych jak na przykład ograniczenie poważnych szkód w mieniu, czy zapewnienie zdrowia i bezpieczeństwa powszechnego. W przypadku, gdy zagrożenie jest realne oraz gdy spełnione są wszystkie przesłanki niezbędne do wydania zezwolenia nie ma przeciwwskazań, aby takie zezwolenie uzyskać.

Niemniej jednak należy zaznaczyć, że ewentualne zezwolenia wydawane są wyłącznie na wniosek podmiotu zainteresowanego uzyskaniem stosownego odstępstwa – w przypadku ograniczenia szkód powinna być więc to osoba poszkodowana lub władze wykonawcze gminy (np. wójt), natomiast w przypadku potrzeby wyeliminowania zagrożenia dla ludzi powinny być to władze wykonawcze gminy (np. wójt).

Wniosek zawierać powinien wszystkie informacje wymagane w art. 56 ust. 6 ustawy o ochronie przyrody, tj.:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i siedzibę wnioskodawcy;
- 2) cel wykonania wnioskowanych czynności;
- 3) opis czynności, na którą może być wydane zezwolenie;
- 4) nazwę gatunku lub gatunków, których będą dotyczyły działania, w języku łacińskim i polskim, jeżeli polska nazwa istnieje;
- 5) liczbę lub ilość osobników, których dotyczy wniosek, o ile jest to możliwe do ustalenia;
- 6) wskazanie sposobu, metody i stosowanych urządzeń do chwytania, odławiania lub zabijania zwierząt (...) lub sposobu wykonania innych czynności, na które może być wydane zezwolenie, a także miejsca i czasu wykonania czynności oraz wynikających z tego zagrożeń;
- 7) wskazanie podmiotu, który będzie chwycił lub zabijał zwierzęta.

Należy przy tym zaznaczyć, że w przypadku wniosków, w szczególności na odstępstwo od zakazu umyślnego zabijania, zagrożenie stwarzane przez zwierzę powinno być dokładnie udokumentowane (zdjęcia, notatki służbowe itp.).

W przypadku, gdy przyczyną wydania zezwolenia jest konieczność ograniczenia poważnych szkód we wniosku należy wskazać w jaki sposób na danym terenie zabezpieczane są hodowle (w szczególności te, na których powstają szkody), czy mieszkańcy zwracali się w ostatnich latach do właściwych regionalnych dyrekcji ochrony środowiska o pomoc w zakresie zabezpieczania mienia, jak również jakie zostały odnotowane szkody wraz z informacją, czy zostały one zgłoszone do regionalnego dyrektora ochrony środowiska (do wniosku warto również dołączyć protokoły z szacowania szkód oraz w przypadku nie ubiegania się o odszkodowanie podać przyczyny takiej decyzji).

W przypadku, gdy podstawą zezwolenia miałyby być wyeliminowanie zagrożenia dla życia ludzi należy opisać zachowania wnioskowanego do ostrzału osobnika, a do wniosku dołączyć wszelkie posiadane dokumenty świadczące o istnieniu zagrożenia, tj. notatki służbowe z wizji terenowych, ze zgłoszeń telefonicznych, korespondencję, dokumentację fotograficzną itp.

Należy przy tym podkreślić, że kompletność wniosku ma bezpośrednie przełożenie na czas, w którym możliwe jest wydanie stosownego zezwolenia.

Zasadnym jest również podkreślenie, że w sytuacjach nagłych, wymagających natychmiastowej interwencji, tj. zagrażających życiu bądź zdrowiu ludzi lub zwierząt, kiedy obiektywnie wniosek nie może być załatwiony w formie pisemnej, ww. decyzje mogą być wydane ustnie (art. 14 § 2 kpa), po rozpatrzeniu wniosku złożonego drogą telefoniczną. W tym celu należy skontaktować się telefonicznie z Generalną Dyrekcją Ochrony Środowiska, pod numery telefonów podane na stronie internetowej urzędu lub Ministerstwa Środowiska (gdy zdarzenie ma miejsce na terenie parku narodowego). Po wydaniu decyzji ustnej następuje spisanie protokołu, który może zostać wysłany do wnioskującego, jako potwierdzenie wydania zezwolenia. Należy przy tym zauważyć, że decyzja ustana ma taką samą wagę jak pisemna. Niemniej jednak trzeba pamiętać, że w administracji istnieje zasada pisemności, zgodnie z którą sprawy powinny być załatwiane co do zasady pisemnie. Dlatego też decyzja ustna winna być stosowana wyłącznie w sytuacjach wyjątkowo pilnych.

Jednocześnie w załączeniu przekazujemy informacje dotyczące naturalnego zachowania wilków i zachowań nienaturalnych, które powinny być sygnałem do podjęcia odpowiednich działań (zał. 1).

Ważnym problem przy ochronie wilka jest aspekt krzyżowania się tego gatunku z psem domowym – hybrydyzacja. Podejrzenie hybrydyzacji można przeanalizować poprzez ocenę cech morfologicznych i zachowania danego osobnika – np.: umaszczenia, długości ogona, wielkości zwierzęcia, umiejętności szczekania (które jest typowe tylko dla psów), czy prawdopodobnego momentu urodzenia szczeniaków (u wilków ruja odbywa się tylko raz w roku, pod koniec lutego, a szczenięta rodzą się na początku maja – jeżeli zatem wiek szczeniaków wskazuje na wcześniejsze urodzenie jest to również sygnałem, że mogła zajść hybrydyzacja). Często hybrydy mogą znacząco odbiegać swoim wyglądem od wyglądu wilka. Wobec tego wyeliminowanie ze środowiska hybryd tego gatunku jest priorytetowym działaniem, ponieważ zobowiązani jesteśmy do zachowania wilka we właściwym stanie ochrony. W związku z powyższym w przypadku sygnałów o podejrzeniu hybrydyzacji na terenie Państwa gminy prosimy o przekazanie ich do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku.

Załącznik 1. Procedura postępowania w sytuacjach konfliktowych człowiek - wilk

(opracowane na podstawie: „Nowak S., Mysłajek R. W., Okarma H., Śmietana W, 2005, Analiza dotychczasowych rodzajów i rozmiaru szkód wyrządzanych przez wilki oraz stosowanie metod rozwiązywania sytuacji konfliktowych, Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków”)

Miejsce bezpośrednich obserwacji wilków	Wygląd i zachowanie wilka	Zalecane działanie
W pobliżu (< 1 km) lub w obrębie dużego kompleksu leśnego lub na terenie z przewagą obszarów leśnych, również sporadycznie w pobliżu zabudowań na tych terenach	Osobnik niesprawiający wrażenia chorego, oddala się od człowieka.	Sytuacja normalna, nie jest potrzebna interwencja.
Dowolne	Osobnik nie sprawia wrażenia chorego, nie ucieka przed jadącym pojazdem, np. biegnie obok	Sytuacja normalna, nie jest potrzebna interwencja.
W obszarze zabudowanym, nawet w mieście	Osobnik zdrowy, sprawia wrażenie przestraszonego (podwinięty ogon), zabłąkanego. Obserwacje (zdjęcia i filmy), nawet wielokrotne, dotyczą tego samego dnia, maksymalnie dwóch dni	Osobnik podczas dyspersji, zabłąkał się do miasta (np. szedł wzdłuż rzeki). Wójt podejmuje działania w celu umożliwienia opuszczenia gminy przez zwierzę. Jeśli jest taka konieczność odławia i wywozi zwierzę do najbliższego kompleksu leśnego (przez podmioty upoważnione przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska na podstawie art. 52 ust. 2 pkt. 3 uop).
Dowolne	Osobnik z wyraźnymi oznakami choroby (np. uszkodzenia ciała), ewentualnie z	Sytuacja wymagająca uwagi. Rekomendowane jest wykonanie dokumentacji

	<p>podejrzeniem wścieklizny, nie oddala się od ludzi, a nawet podchodzi na niedużą odległość, jest agresywny.</p>	<p>fotograficznej/filmowej zachowania, i przestanie do eksperta, który potwierdza przynależność gatunkową oraz doradzi w trakcie podejmowania decyzji.</p> <p>W przypadku konieczności uśmiercenia zwierzęcia wójt występuje z wnioskiem o stosowne zezwolenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (GDOŚ) lub Ministra Środowiska (gdzie zdarzenie ma miejsce na terenie parku narodowego) – w przypadkach nagłych może to być decyzja ustna.</p> <p>Po uśmierceniu należy zwierzę zważyć i wykonać szczegółową dokumentację fotograficzną, następnie przeprowadzić badanie w kierunku wścieklizny, a jeśli wynik jest negatywny, umożliwić właściwym, zainteresowanym podmiotom przeprowadzenie szczegółowej sekcji zwierzęcia dla ustalenia przyczyn nietypowego zachowania (w tym np. pobranie próby do analiz genetycznych).</p>
Dowolne	<p>Osobnik bez oznak choroby, przez dłuższy czas (kilka tygodni) regularnie widywany w pobliżu budynków mieszkalnych, nie atakuje zwierząt gospodarskich ale zbliża się do ludzi i wzbudza niepokój mieszkańców</p>	<p>Sytuacja wymagająca uwagi (pilnej)</p> <p>Rekomendowane przeprowadzenie inspekcji terenowej, instalacja wideopułpek i przygotowanie raportu w terminie do trzech dni.</p> <p>a) W sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego wójt składa wniosek do GDOŚ o wydanie zezwolenia na odstępstwo od zakazu zabijania,</p> <p>b) w przypadku braku zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, wójt składa wniosek do RDOŚ o odstępstwo od zakazu umyślnego płoszenia (np. przy użyciu broni z amunicją kulową lub innych środków) lub odłów (pozostawienie w niewoli albo też oznakowanie nadajnikiem GPS/GSM i przesiedlenie do najbliższego dużego kompleksu leśnego).</p> <p>Zarówno odłowiony osobnik jak i odstrzelony powinien zostać poddany badaniom weterynaryjnym, powinna zostać wykonana dokumentacja fotograficzna, pomiar wagi i parametrów ciała oraz powinny zostać pobrane próby do badań genetycznych (przez właściwy podmiot prowadzący takie badania).</p> <p>Analogiczna procedura na terenie parku narodowego prowadzona jest przez dyrektora parku.</p>
W pobliżu (< 1 km) lub w obrębie dużego kompleksu leśnego lub na terenie z przewagą obszarów leśnych.	<p>Wilki zaatakowały zwierzęta gospodarskie po raz pierwszy, lub ataki są sporadyczne</p>	<p>Hodowca natychmiast po stwierdzeniu szkody zabezpiecza ślady, składa niezwłocznie wniosek do regionalnego dyrektora ochrony środowiska o odszkodowanie.</p> <p>Hodowca wraz z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska ustala jakie w danym przypadku powinny być zastosowane zabezpieczenia przed kolejnymi atakami. Ww. zabezpieczenia wykonywane są samodzielnie przez hodowcę lub na zasadach współdziałania z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.</p> <p>Analogiczna procedura na terenie parku narodowego wymaga udziału dyrektora parku narodowego zamiast regionalnego dyrektora ochrony środowiska.</p>
Dowolne	<p>Wilki często atakują zwierzęta gospodarskie</p>	<p>Procedura zgłaszania szkód i ich szacowania, a także wykonywania odpowiednich zabezpieczeń taka sama jak powyżej.</p> <p>W przypadku wystąpienia powtarzających się co najmniej kilkukrotnie skutecznych ataków wilków na</p>

		<p>zwierzęta w jednym gospodarstwie należy przeanalizować przyczyny.</p> <p>Jeżeli ataki wilków nie są wynikiem zaniedbań hodowcy (takich jak pozostawianie zwierząt gospodarskich bez ochrony w nocy) poszkodowany (lub wójt gdy dotyczy to większej liczby poszkodowanych w danej gminie) występuje do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (lub Ministra Środowiska, gdy zdarzenie ma miejsce na terenie parku narodowego) z wnioskiem o wydanie zezwolenia na umyślne zabijanie wilków wyrządzających szkody.</p>
--	--	---

Otrzymuje:

1. Urząd Gminy Krasnopol
2. Urząd Gminy Puńsk
3. Urząd Gminy Sejny
4. Urząd Gminy Filipów
5. Urząd Gminy Przerośl
6. Urząd Gminy Wizajny
7. Urząd Gminy Rutka-Tartak
8. Urząd Gminy Szypliszki
9. Urząd Gminy Zabłudów
10. Urząd Gminy Michałowo
11. Urząd Gminy Gródek
12. Urząd Gminy Czyże
13. Urząd Gminy Narewka
14. Urząd Gminy Narew
15. Urząd Gminy Hajnówka
16. Urząd Gminy Dubicze Cerkiewne
17. Urząd Gminy Kleszczele
18. Urząd Gminy Bielsk Podlaski
19. Urząd Gminy Orla
20. Urząd Gminy Nowy Dwór
21. Urząd Gminy Dąbrowa Białostocka
22. Urząd Gminy Kuźnica
23. Urząd Gminy Szudziałowo
24. Urząd Gminy Sidra